

**Громадська організація
«Південна фундація педагогіки»**

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ РОБІТ
учасників міжнародної
науково-практичної конференції**

**«ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ
ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ НАУК»**

11–12 серпня 2017 р.

**Одеса
2017**

УДК 37.01+159.9(063)
ББК 74.0+88.0я43
П 76

П 76 **Пріоритетні напрями розвитку сучасних педагогічних та психологічних наук:**
Збірник наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції
(11–12 серпня 2017 р., м. Одеса). – Одеса: ГО «Південна фундація педагогіки», 2017. –
148 с.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

УДК 37.01+159.9(063)
ББК 74.0+88.0я43

Тимчук Н. Ф.

кандидат сільськогосподарських наук, доцент,
доцент кафедри медичної біології

Харківський національний медичний університет

м. Харків, Україна

Борисенко Н. О.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри історії педагогіки та порівняльної педагогіки

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

м. Харків, Україна

АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ У ПЕДАГОГІЦІ ПРИРОДОЗНАВСТВА

Однією з найбільш пріоритетних задач соціального розвитку України є формування гармонійно розвинутої людини, яка уособлює найкращі риси українського національного характеру – гуманізм, миролюбність, доброзичливість, природний талант та працелюбність.

Разом з цим сучасний стан духовного розвитку молодого покоління не може не викликати занепокоєння. Система освіти та суспільно-виховних інститутів орієнтована, головним чином, на набуття молоддю сучасних професійних знань та навичок і діяльність цих структур, безумовно, ефективна. Але в умовах прогресивного розвитку предметних знань в системі освіти на задній план відходить набуття молоддю загальнолюдських цінностей, недооцінка яких приводить до вкрай небажаних соціальних наслідків.

Скорочення сфери моральної мотивації до самовдосконалення особистості має глибокі корені. Вони зумовлені не тільки нестабільністю економічної ситуації, але й низькою результативністю діяльності суспільних і професійних виховних інститутів. Непрогнозованим чином на формуванні особистості і її соціальному вихованні позначається вплив засобів масової інформації. В силу їх комерційного характеру ефект виховання людини часто не тільки нівелюється, але й набуває деформованого характеру.

Припинення розвитку деструктивних тенденцій в свідомості та поведінці молоді висуває як гостру соціальну потребу необхідність відродження духовної культури на основі гуманізації виховного процесу.

Гуманізм – це, насамперед, цілісна система загальнолюдських цінностей. Тому великої результативності виховання слід очікувати від звертання до притаманного кожній людині почуття єдності із природою і органічної потреби до постійного спілкування з нею. Це цілком зрозуміло хоча б тому, що кожна людина сама є елементом природи і в жодній людині підсвідомо не може бути негативного ставлення до неї.

Ставлення до природи завжди було індикатором духовної зрілості суспільства і органічним елементом загальної культури. Але в сучасних умовах роль виховання любові до природи зростає. Це зумовлене:

- необхідністю формування сучасної екологічної культури;
- появою нових екологічних проблем, які потребують якнайшвидшого рішення не тільки професіоналами, але й педагогами;

– громадсько-педагогічною потребою у формуванні особистості людини, для якої любов до природи та турбота про неї будуть невід’ємною частиною її духовного обличчя;

– загальним національним відродженням держави.

Рішення проблеми гуманізації виховання та освіти передбачає постійне звернення до джерел вітчизняних гуманістичних ідей у педагогіці, всебічне використання досвіду виховання молоді у дусі миролюбства, гармонізації людини з собою, природою та соціумом і послідовну адаптацію людини до конструктивної самостійної діяльності.

І особливої актуальності в наш час набуває звернення до досвіду вітчизняної педагогіки природознавства в переламну епоху, коли іде активний пошук нових шляхів розвитку держави і коли освіта повинна сприяти формуванню нової національної свідомості.

Хайдарі Н. І.

аспірант

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

м. Хмельницький, Україна

РЕЛІГІЙНЕ ВИХОВАННЯ В ЕЛІТНИХ ШКОЛАХ-ПАНСІОНАХ «ПАБЛІК СКУЛЗ» ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Елітні школи-пансіони Великої Британії «public schools» (паблік скулз) – це найстаріші недержавні (приватні) закриті навчальні заклади для дітей, переважно хлопчиків, віком 13 – 18 років – Вінчестер (Winchester College), Вестмінстер (Westminster School), Ітон (Eton College), Рагбі (Rugby School), Харроу (Harrow School), Чартерхауз (Charterhouse School), Шрусбері (Shrewsbury School), які підтримують зв’язок з університетами, мають подібні організаційно-педагогічні особливості виховання, шкільну субкультуру тощо. Це заклади з унікальними й ефективними виховними традиціями, історією, поєднаними постійним удосконаленням і педагогічним пошуком нових освітніх підходів і технологій, орієнтацією на відкритість, демократизацію та інтеграцію в державну систему середньої освіти, збереженням селективності, зв’язком з іншими рівнями елітної освіти [4; 6–11].

Спираючись на результати проведеного аналізу наукової літератури та британської освітньо-виховної практики, ми виділили чотири основні види виховання, притаманні школам-пансіонам Великої Британії в цілому: релігійне виховання (religious studies / moral education), громадянське виховання (social studies), фізичне виховання (physical education / training), естетичне виховання (aesthetical education). На наш погляд, досить складно виділити окремо певний домінуючий вид виховання в будь-якому «паблік скулз». Зупинимось більш детально на аналізі кожного із названих видів виховання в практиці британських елітних шкіл-пансіонів.

Релігійне виховання («religious studies») – найбільш традиційний для приватних шкіл-пансіонів Великої Британії вид виховання. Релігійне виховання (часто іменоване «релігійним навчанням») включає в себе релігійну освіту і духовно-моральний розвиток особистості студента.